

Arrest

nr. 260 031 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 24 november 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.B. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...). U bent van Russische origine en woonde in Kolomna. U bent getrouwd met Bu.E. (...) (CG: X).

Op 22 februari 2012 bekeerde u zich in de gevangenis tot de islam. U zat sinds 2008 een gevangenisstraf uit voor poging tot moord. Vanaf uw bekering ervaarde u een negatieve houding van het gevangenispersoneel tegenover u. Na uw vrijlating in 2016 kreeg u een administratief toezicht opgelegd voor drie jaar. Dit hield in dat u 's nachts op een vast adres aanwezig moest zijn en ook dat u

zich wekelijks moest aanmelden bij de politie. Ook werd u regelmatig door de wijkagent opgeroepen voor een gesprek. Hij vroeg dan of u van plan was bij IS te gaan.

In 2017 werd u veroordeeld wegens geweldpleging en kreeg u acht maanden gevangenisstraf. Wanneer u vrijkwam trouwde u met B.E. (...) (CG: X) en verhuisde u naar een ander appartement. U moest zich niet meer wekelijks melden bij de politie en had ook geen contact meer met de wijkagent. Ongeveer een half jaar voor uw vertrek werd u opnieuw door de politie opgeroepen. Het gesprek duurde twee a drie uur lang. De politie vroeg u om informatie door te geven over de lokale moskee. U weigerde en zei dat de politie reeds een informant in de moskee had.

Op 6 mei 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: paspoort (origineel), huwelijksakte (kopie), Pools document (kopie), treintickets (kopie), attest vrijlating uit de gevangenis

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Rusland vreest u opnieuw in de gevangenis terecht te komen. U vreest dat de politie u zal oppakken en verboden literatuur bij u plaatsen (B. (...), p.10). U brengt echter geen elementen aan die deze vrees aannemelijk maken. Niets in uw relaas wijst erop dat de Russische politie zinnens zou zijn om u erin te luizen. U kwam in Rusland regelmatig in aanraking met de politie, hetgeen voornamelijk te wijten is aan de gewelddadige misdrijven die u pleegde (B. (...), p.5, 9). Daarnaast haalt u aan dat de wijkagent insinueerde dat u van plan was bij IS te gaan (B. (...), p.5). U bent echter nooit gearresteerd of in verdenking gesteld in verband met een mogelijk lidmaatschap van IS. Evenmin werd u verdacht van lidmaatschap van andere 'wahhabistische' extremistische organisaties en u beschouwt uzelf ook niet als wahabiet (B. (...), p.6). Na uw tweede gevangenisstraf kwam u niet meer in aanraking met deze wijkagent (B. (...), p.9). In de periode voor uw vertrek kwam u nog eenmaal in aanraking met de autoriteiten. De politie vroeg u om informatie te geven over de moskee. U weigerde het voorstel en mocht na het gesprek naar huis gaan. U werd verder niet meer gecontacteerd in verband met deze samenwerking (B. (...), p.8). Hieruit volgt dat u er niet slaagt aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Russische politie koestert.

De feiten van discriminatie die uw vrouw aanhaalt zijn niet zwaarwichtig genoeg om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade met zich mee te brengen. Hoewel het betreurenswaardig is dat uw vrouw gediscrimineerd werd, zoals wanneer ze gevisieerd werd tijdens de veiligheidscontrole in de luchthaven en wanneer haar hoofddoek afgetrokken werd op straat (Bu. (...), p.5), gaat het hier niet om feiten die ernstig genoeg zijn om als vervolging gezien te worden. Wat betreft de moeilijkheden die uw vrouw ondervond om werk te vinden, moet opgemerkt worden dat de vraag om de hoofddoek af te doen tijdens het werk op zich geen directe discriminatie inhoudt.

Tenslotte verklaart u dat u niet wil dat uw kinderen moeten opgroeien in de Russische samenleving en verklaart u niet te weten hoe het regime in de toekomst tegenover moslims zal staan. U klaagt aan dat meisjes op school geen hoofddoek mogen dragen en uw kinderen hun geloof niet zullen mogen praktiseren op school (B. (...), p.10). Uw vrouw heeft het over een stempel die ze zullen krijgen op school (Bu. (...), p.8). U brengt echter geen elementen aan die erop wijzen dat het Russische regime en de Russische samenleving dermate islamofob zijn dat hieruit een gegronde, persoonlijke vrees voor vervolging voortvloeit in hoofde van Russische moslims.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, huwelijksakte, Pools document en treintickets hebben respectievelijk betrekking op uw identiteit, echtelijke status en reisweg, dewelke niet betwist worden door het CGVS. Het attest van vrijlating uit de gevangenis dat u voorlegt heeft betrekking op uw gevangenisstraffen, die evenmin betwist worden door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.Bu. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Bakoe in Azerbeidzjan. U bent geboren op (...). In het kader van uw verzoek haalt u volgende feiten aan.

In 2000 trouwde u met uw eerste echtgenoot, een moslim uit Soedan. Een halfjaar later bekeerde u zich tot de Islam. Tijdens uw eerste huwelijk verbleef u in verschillende landen, maar het grootste deel van de tijd woonde u in Egypte. U keerde regelmatig terug naar Rusland om uw familie te bezoeken. In 2015 eindigde uw eerste huwelijk, u bleef in Egypte wonen. In 2017 ontmoette u B.A. (...) (CG: X) toen u op vakantie was in Kolomna. Jullie wilden trouwen maar uw man belandde opnieuw in de gevangenis. Wanneer hij in 2019 vrijkwam, verhuisde u naar Kolomna en trouwden jullie.

In Rusland ondervond u verschillende problemen. In de luchthaven werd u steeds uitvoerig gecontroleerd. Op straat werd uw hoofddoek meermaals afgetrokken. Ook slaagde u er niet in werk te vinden waar het toegestaan was uw hoofddoek aan te houden. Vanaf uw huwelijk wilden u en uw echtgenoot Rusland verlaten. Eerst probeerden jullie een visum voor Europa te verkrijgen. Nadat dat dit mislukte reisden jullie met de trein via Wit-Rusland naar Polen.

Op 6 mei 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: paspoort (origineel), huwelijksakte (kopie), Pools document (kopie), treintickets (kopie), attest vrijlating echtgenoot

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op dezelfde motieven als uw echtgenoot B.A. (...) (CG: X). In het verzoek om internationale bescherming van uw man werd vastgesteld dat hij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt hij niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beslissing van uw echtgenoot wordt als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Rusland vreest u opnieuw in de gevangenis terecht te komen. U vreest dat de politie u zal oppakken en verboden literatuur bij u plaatsen (B. (...), p.10). U brengt echter geen elementen aan die deze vrees aannemelijk maken. Niets in uw relaas wijst erop dat de Russische politie zinnens zou zijn om u erin te luizen. U kwam in Rusland regelmatig in aanraking met de politie, hetgeen voornamelijk te wijten is aan de gewelddadige misdrijven die u pleegde (B. (...), p.5, 9). Daarnaast haalt u aan dat de wijkagent insinueerde dat u van plan was bij IS te gaan (B. (...), p.5). U bent echter nooit gearresteerd of in verdenking gesteld in verband met een mogelijk lidmaatschap van IS. Evenmin werd u verdacht van lidmaatschap van andere 'wahhabistische' extremistische organisaties en u beschouwt uzelf ook niet als wahabiet (B. (...), p.6). Na uw tweede gevangenisstraf kwam u niet meer in aanraking met deze wijkagent (B. (...), p.9). In de periode voor uw vertrek kwam u nog eenmaal in aanraking met de autoriteiten. De politie vroeg u om informatie te geven over de moskee. U weigerde het voorstel en mocht na het gesprek naar huis gaan. U werd verder niet meer gecontacteerd in verband met deze samenwerking (B. (...), p.8). Hieruit volgt dat u er niet slaagt aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Russische politie koestert.

De feiten van discriminatie die uw vrouw aanhaalt zijn niet zwaarwichtig genoeg om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade met zich mee te brengen. Hoewel het betreurenswaardig is dat uw vrouw gediscrimineerd werd, zoals wanneer ze geïnterviewd werd tijdens de veiligheidscontrole in de luchthaven en wanneer haar hoofddoek afgetrokken werd op straat (Bu. (...), p.5), gaat het hier niet om feiten die ernstig genoeg zijn om als vervolging gezien te worden. Wat betreft de moeilijkheden die uw vrouw ondervond om werk te vinden, moet opgemerkt worden dat de vraag om de hoofddoek af te doen tijdens het werk op zich geen directe discriminatie inhoudt.

Tenslotte verklaart u dat u niet wil dat uw kinderen moeten opgroeien in de Russische samenleving en verklaart u niet te weten hoe het regime in de toekomst tegenover moslims zal staan. U klaagt aan dat meisjes op school geen hoofddoek mogen dragen en uw kinderen hun geloof niet zullen mogen praktiseren op school (B. (...), p.10). Uw vrouw heeft het over een stempel die ze zullen krijgen op school (Bu. (...), p.8). U brengt echter geen elementen aan die erop wijzen dat het Russische regime en de Russische samenleving dermate islamofob zijn dat hieruit een gegronde, persoonlijke vrees voor vervolging voortvloeit in hoofde van Russische moslims.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, huwelijksakte, Pools document en treintickets hebben respectievelijk betrekking op uw identiteit, echtelijke status en reisweg, dewelke niet betwist worden door het CGVS. Het attest van vrijlating uit de gevangenis dat u voorlegt heeft betrekking op uw gevangenisstraffen, die evenmin betwist worden door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de "Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekende partijen citeren de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 1951 en passen de elementen uit deze definitie toe op hun problemen en situatie.

Vervolgens betogen zij:

"Verzoekers vrezen vervolgd te worden door de overheid in het land van herkomst omdat ze zich bekeerd hebben tot Islam. Verzoekster is meerdere keren onderworpen geweest aan de discriminatie omwille van haar geloof.

Verzoekers behoren tot een sociale groep, nl. Russen die zich tot Islam bekeerd hebben. Dit is bijna ongezien in Rusland en de Russische autoriteiten beschouwen dergelijke personen als een gevaar voor de samenleving.

Wat betreft de subjectieve vrees van verzoeker wenst hij te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens het gehoor.

Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar het hieronder staande rapport:

(...)"

Verzoekende partijen verwijzen voorts uitgebreid naar en citeren uit algemene informatie.

2.2. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de "Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Waar verweerder oordeelt dat het niet aannemelijk is dat de autoriteiten bij een terugkeer verboden literatuur zouden plaatsen bij verzoeker om hem te kunnen aanhouden, betogen zij:

"Verzoekers wensen te verwijzen naar hun subjectieve verklaringen maar ook naar de hieronder staande landeninformatie waarin dit duidelijk blijkt:

(...)"

Verzoekende partijen citeren te dezen opnieuw uit algemene informatie.

Verder geven zij aan:

"Verweester heeft geen twijfel over de bekering van de verzoekers. Verweester heeft geen twijfel dat verzoeker in de gevangenis gezeten heeft in Rusland.

Verweester heeft geen twijfel dat verzoekster gediscrimineerd werd omwille van haar geloof.

Dit zijn allemaal een begin van bewijs dat verzoeker bij hun terugkeer vervolgd zullen worden of minstens onderworpen te worden aan onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verweester heeft dit belangrijk element totaal over het hoofd gezien!!!

Verweerster denkt dat alleen de wahbisten in Rusland vervolging vrezen. Verzoeker meent dat een Rus die zich bekeerd wordt 1000 keer gevaarlijker beschouwd dan een persoon die geen Rus is en zich bekeerd.

Vooraf wanneer deze persoon zich in de gevangenis bekeerd heeft.

Kijk een keer naar de radicalisering in de gevangenissen in België. Wie bekeert wie?

Alleen de radicalen bekeerd de medegevangenen.

De denkwijze van verweerster is totaal in strijd met de landeninformatie waarnaar verzoekers verwezen hebben.

Verzoeker meent dat hij gedwongen wordt om samen te werken met de inlichtingendienst in Rusland.

Als hij weigert zal hij beschuldigd worden van verboden activiteiten en opgesloten.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de marginalisatie van verzoekers en hun kinderen.

Verweerster betreurt de discriminatie maar stelt dat hij niet zo erg is hoor.

Wat een verdediger van de rechten van de mans!

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolger zijn.

Verweerster heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Ze geen rekening heeft gehouden met het profiel van verzoekers

Ze geen rekening gehouden de verklaringen van verzoekers en de juiste landeninformatie over moslims in Rusland.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.3. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een derde middel op de "Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Verweerder heeft volgens hen nagelaten om te motiveren waarom zij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen wijzen nog op de 'sliding scale' in het arrest *Elgafaji*. "Verzoekers hebben deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen."

2.4. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen beweren dat minstens "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" geschonden is, ziet de Raad vooreerst niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motiveringsplicht al dan niet geschonden is. Blijkens een lezing van het verzoekschrift kennen verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen immers en onderwerpen zij deze motieven aan inhoudelijke kritiek. De aangevoerde schending van "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" kan dan ook niet worden aangenomen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoekende partijen wijzen in het verzoekschrift op het gegeven dat zij bekeerde moslims zijn. Daarnaast citeren zij uitgebreid uit algemene informatie omtrent de situatie, onder meer voor (al dan niet bekeerde) moslims in Rusland. Uit de door verzoekende partijen geciteerde algemene informatie, die zoals verweerder met recht repliceert in de nota met opmerkingen daarenboven bijzonder fragmentarisch van aard is, kan echter in het geheel niet worden afgeleid dat de Russische autoriteiten en/of samenleving dermate tegen de islam gekant zouden zijn dat er in de Russische Federatie sprake zou zijn van een systematische vervolging of groepsvervolging ten aanzien van moslims, ook niet indien deze zijn bekeerd tot de islam. Uit de beschikbare informatie kan op generlei wijze worden afgeleid dat het loutere gegeven een (bekeerde) moslim te zijn en een loutere aanwezigheid op het Russische grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in hoofde van verzoekende partijen. Derhalve kunnen verzoekende partijen te dezen geenszins volstaan met hun verwijzing naar de voormelde, louter algemene landeninformatie en dienen zij *in concreto* aan te tonen en aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd ten gevolge van hun religieuze aanhorigheid.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Bij terugkeer naar Rusland vreest u opnieuw in de gevangenis terecht te komen. U vreest dat de politie u zal oppakken en verboden literatuur bij u plaatsen (B. (...), p.10). U brengt echter geen elementen aan die deze vrees aannemelijk maken. Niets in uw relaas wijst erop dat de Russische politie zinnens zou zijn om u erin te luizen. U kwam in Rusland regelmatig in aanraking met de politie, hetgeen voornamelijk te wijten is aan de gewelddadige misdrijven die u pleegde (B. (...), p.5, 9). Daarnaast haalt u aan dat de wijkagent insinueerde dat u van plan was bij IS te gaan (B. (...), p.5). U bent echter nooit gearresteerd of in verdenking gesteld in verband met een mogelijk lidmaatschap van IS. Evenmin werd u verdacht van lidmaatschap van andere ‘wahhabistische’ extremistische organisaties en u beschouwt uzelf ook niet als wahabiet (B. (...), p.6). Na uw tweede gevangenisstraf kwam u niet meer in aanraking met deze wijkagent (B. (...), p.9). In de periode voor uw vertrek kwam u nog eenmaal in aanraking met de autoriteiten. De politie vroeg u om informatie te geven over de moskee. U weigerde het voorstel en mocht na het gesprek naar huis gaan. U werd verder niet meer gecontacteerd in verband met deze samenwerking (B. (...), p.8). Hieruit volgt dat u er niet slaagt aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Russische politie koestert.

De feiten van discriminatie die uw vrouw aanhaalt zijn niet zwaarwichtig genoeg om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade met zich mee te brengen. Hoewel het betreurenswaardig is dat uw vrouw gediscrimineerd werd, zoals wanneer ze geviséerd werd tijdens de veiligheidscontrole in de luchthaven en wanneer haar hoofddoek afgetrokken werd op straat (Bu. (...), p.5), gaat het hier niet om feiten die ernstig genoeg zijn om als vervolging gezien te worden. Wat betreft de moeilijkheden die uw vrouw ondervond om werk te vinden, moet opgemerkt worden dat de vraag om de hoofddoek af te doen tijdens het werk op zich geen directe discriminatie inhoudt.

Tenslotte verklaart u dat u niet wil dat uw kinderen moeten opgroeien in de Russische samenleving en verklaart u niet te weten hoe het regime in de toekomst tegenover moslims zal staan. U klaagt aan dat meisjes op school geen hoofddoek mogen dragen en uw kinderen hun geloof niet zullen mogen praktiseren op school (B. (...), p.10). Uw vrouw heeft het over een stempel die ze zullen krijgen op school (Bu. (...), p.8). U brengt echter geen elementen aan die erop wijzen dat het Russische regime en de Russische samenleving dermate islamofob zijn dat hieruit een gegronde, persoonlijke vrees voor vervolging voortvloeit in hoofde van Russische moslims.”

Verzoekende partijen voeren blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich immers tot een eenvoudige verwijzing naar hun eerder afgelegde verklaringen en tot het boudweg tegenspreken van de gevolgtrekkingen die verweerder hieraan verbindt. Hiermee doen zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte motieven. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat op basis van de verklaringen van verzoekende partijen niet kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst en *in concreto* zouden riskeren te worden onderworpen aan vervolging of andere ernstige feiten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden riskeren te worden geviséerd of vervolgd ten gevolge van hun religieuze aanhorigheid. Bijgevolg tonen zij niet aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging zouden dienen te koesteren in de vluchtelingenrechtelijke zin.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De bewering als zou er in de bestreden beslissingen niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissingen heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT